



Документ за разглеждане в заседание

A8-0223/2017

13.6.2017

ДОКЛАД

относно искане за снемане на имунитета на Марин Льо Пен
(2017/2021(IMM))

Комисия по правни въпроси

Докладчик: Саджад Карим

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	6
ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ	12

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно искане за снемане на имунитета на Марин Льо Пен
(2017/2021(IMM))

Европейският парламент,

- като взе предвид искането за снемане на имунитета на Марин Льо Пен, предадено на 9 декември 2016 г. от Паскал Гино, главен прокурор на Апелативния съд в Ексан Прованс, и обявено на пленарно заседание на 19 януари 2017 г.,
 - като покани Марин Льо Пен за изслушване на 29 май и 12 юни 2017 г. съгласно член 9, параграф 6 от своя правилник,
 - като взе предвид членове 8 и 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, както и член 6, параграф 2 от Акта за избирането на членове на Европейския парламент чрез всеобщи преки избори от 20 септември 1976 г.,
 - като взе предвид решенията на Съда на Европейския съюз от 12 май 1964 г., 10 юли 1986 г., 15 и 21 октомври 2008 г., 19 март 2010 г., 6 септември 2011 г. и 17 януари 2013 г.¹,
 - като взе предвид член 23, параграф 1, член 29, параграф 1, член 30 и член 31, параграф 1 от Закона от 29 юли 1981 г. и членове 93-2 и 93-3 от Закона от 29 юли 1982 г.,
 - като взе предвид член 5, параграф 2, член 6, параграф 1 и член 9 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси (A8-0223/2017),
- A. като има предвид, че главният прокурор на Апелативния съд е поискал снемането на парламентарния имунитет на члена на Европейския парламент Марин Льо Пен във връзка с наказателно производство за предполагаемо престъпление;
- Б. като има предвид, че съгласно член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им;
- В. като има предвид, че съгласно член 9 от Протокол № 7 по време на сесиите на Европейския парламент неговите членове притежават на територията на

¹ Решение на Съда от 12 май 1964 г., *Wagner/Fohrmann u Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; решение на Съда от 10 юли 1986 г., *Wybot/Faure u други*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; решение на Общия съд от 15 октомври 2008 г., *Mote/Парламент*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; решение на Съда от 21 октомври 2008 г., *Marra/De Gregorio u Clemente*, C- 200/07 и C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; решение на Общия съд от 19 март 2010 г., *Gollnisch/Парламент*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; решение на Съда от 6 септември 2011 г., *Patriciello*, C- 163/10, ECLI: EU:C:2011:543; решение на Общия съд от 17 януари 2013 г., *Gollnisch/Парламент*, T-346/11 и T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

тяхната собствена държава имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;

- Г. като има предвид, че съгласно член 26, параграф 2 от конституцията на Френската република членовете на Парламента не могат да бъдат задържани за тежко престъпление или друго сериозно нарушение, нито да им бъде налагана друга мярка за лишаване от свобода или за ограничаването ѝ, без разрешението на Бюрото на Камарата, чиито членове са, и че такова разрешение не се изисква при заварено тежко престъпление или заварено друго сериозно нарушение или при влязла в сила присъда;
- Д. като има предвид, че Марин Льо Пен е обвинена в публично оклеветяване на длъжностно лице, изпълняващо публичен мандат, престъпление, предвидено във френското законодателство, а именно в член 23, параграф 1, член 29, параграф 1, член 30 и член 31, параграф 1 от Закона от 29 юли 1981 г. и в членове 93-2 и 93-3 от Закона от 29 юли 1982 г.;
- Е. като има предвид, че на 28 юли 2015 г. Кристиан Естрози е внесъл пред доайена на разследващите съдии в Ница жалба с конституиране на граждански ищец срещу г-жа Марин Льо Пен във връзка с обвинение в публично оклеветяване на длъжностно лице, изпълняващо временен публичен мандат; като има предвид, че в жалбата си той посочва, че на 3 май 2015 г. в предаването *Le Grand Rendez-vous* (Голямата среща), излъчвано едновременно по iTÉLÉ и Europe 1, Марин Льо Пен е направила следното изказване, съдържащо твърдения или вменяване на факт, накърняващ неговото достойнство или дължимото му уважение:
- „Вижте, аз знам следното: г-н Естрози финансира UOIF (Съюза на ислямските организации във Франция); беше му наложено административно наказание заради това, че е определил толкова нисък наем за джамия на UOIF, че дори административният съд го плесна през ръцете; на практика това е равнозначно на незаконно финансиране от кметовете на джамии, в нарушение на закона от 1905 г.; когато те хванат да бъркаш в клиентелисткия мармалад, в мармалада на религиозните общности, трябва, разбира се, да се произнесат на висок глас думите, които шокират, но аз не придавам значение на думите, придавам значение на действията...“; в отговор на въпрос на интервюиращия – „И така, Естрози съучастник ли е на джихадистите?“, се твърди, че г-жа Льо Пен е заявила:
- „Помощ, предоставяне на средства, съдействие; когато някой помага на ислямския фундаментализъм да се установи, да се разпространи, да набира последователи, в известен смисъл, в морално отношение, да, той става донякъде съучастник“;
- Ж. като има предвид, че Марин Льо Пен беше поканена два пъти за изслушване в съответствие с член 9, параграф 6 от Правилника за дейността; като има предвид, че тя не се възползва от възможността да представи забележките си на компетентната комисия;
- З. като има предвид, че предполагаемите действия нямат пряка и очевидна връзка с изпълнението на задълженията на член на Европейския парламент от страна на Марин Льо Пен, както и че нейното изказване не съставлява мнение или гласуване, изразено или подадено в рамките на функциите ѝ на член на

Европейския парламент по смисъла на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз;

- И. като има предвид, че съгласно член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз тези обвинения очевидно не са свързани с позицията на Марин Льо Пен като член на Европейския парламент и са по-скоро свързани с дейности от чисто национален или регионален характер; като има предвид също така, че следователно член 8 не е приложим;
- Й. като има предвид, че единствено имунитетът, обхванат от член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз може да бъде отменен;
- К. като има предвид, че съгласно член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз няма причина да се подозира, че искането за снемане на имунитета е направено с цел опит да се възпрепятства парламентарната работа на Марин Льо Пен или с намерение да ѝ се нанесе политическа вреда (*fumus persecutionis*);
 - 1. решава да снее имунитета на Марин Льо Пен;
 - 2. възлага на своя председател незабавно да предаде настоящото решение и доклада на своята компетентна комисия на компетентния орган във Франция и на Марин Льо Пен.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

1. Контекст

На заседанието на 19 януари 2017 г. председателят обяви съгласно член 9, параграф 1 от Правилника за дейността, че е получил писмо, изпратено му на 9 декември 2016 г. от главния прокурор на Апелативния съд в Екс ан Прованс, д-р Паскал Гино, с искане за снемане на имунитета на Марин Льо Пен.

Главният прокурор на Апелативния съд в Екс ан Прованс отправи искането, след като е бил сезиран с искането за снемане на имунитета от г-жа Талон, заместник-председател на Окръжния съд в Ница, ръководеща разследването.

Съобразно с член 9, параграф 1 от Правилника за дейността искането е препратено от председателя до комисията по правни въпроси.

Искането за снемане на имунитета на Марин Льо Пен е направено поради наличието на достатъчно основания, въз основа на които може да се направи предположение, че г-жа Льо Пен е извършила престъплението публично оклеветяване на длъжностно лице, изпълняващо публичен мандат, съгласно член 23, параграф 1, член 29, параграф 1, член 30 и член 31, параграф 1 от Закона от 29 юли 1881 г. и съгласно членове 93-2 и 93-3 от Закона от 29 юли 1982 г.

Съгласно член 23, параграф 1 от Закона от 29 юли 1881 г. „се наказват като съучастници в действие, квалифицирано като престъпление или нарушение, лицата, които чрез изказвания, скандирания или заплахи, разпространени на публично място или събрание, или чрез писмен или печатен текст, рисунки, гравюри, картини, символи, изображения или други продавани или разпространявани носители на писмени или устни изказвания или изображения, предлагани за продажба или изложени на публично място или събрание, чрез плакати или афиши, изложени на погледа на обществеността, или чрез друго средство за масово осведомяване по електронен път, са подстрекавали пряко извършителя или извършителите към въпросното действие, ако подстрекаването е довело до резултат.“

Съгласно член 29, параграф 1 от горепосочения закон „клевета представлява всяко твърдение или вменяване на факт, накърняващ честта на лицето или на орган, на които се приписва фактът, или дължимото им уважение. Прякото публикуване или възпроизвеждането на това твърдение или вменяване е наказуемо деяние, дори ако то е било извършено под форма на съмнение или ако се отнася за лице или орган, които не са изрично упоменати, но чието разпознаване е възможно от думите в неправомерните изказвания, скандирания, заплахи, писмен или печатен текст, плакати или афиши“; а съгласно член 30 и член 31, параграф 1 „клевета, извършена чрез използване на някое от средствата, посочени в член 23, срещу съдилища, сухопътни, военноморски или военновъздушни сили, законоустановени органи и държавни администрации, се наказва с глоба в размер на 45 000 EUR“; „със същото наказание се наказва клевета, извършена със същите средства, поради техните функции или качество, срещу президента на републиката, един или няколко членове на правителството, един или няколко членове на някоя от камарите, държавен служител, депозитар или служител на държавен орган, министър на получаващо средства от държавата вероизповедание, гражданин, на когото е възложена временна или постоянна публична служба или

временен или постоянен публичен мандат, съдебен заседател или свидетел, поради неговите показания. Обида представлява всяко изразяване на обидни, презрителни или оскърбителни думи и твърдения, които не са подкрепени от факти.“

Членове 93-2 и 93-3 от Закона от 29 юли 1982 г. гласят: „всяка услуга за масово осведомяване по електронен път трябва да има главен редактор. Когато главният редактор се ползва с парламентарен имунитет съгласно условията, предвидени в член 26 от Конституцията, както и съгласно членове 9 и 10 от Протокола от 8 април 1965 г. за привилегиите и имунитетите на Европейските общности, той определя съредактор, когото избира сред лица, които не се ползват с парламентарен имунитет, а когато комуникацията се извършва от юридическо лице, сред членовете на сдружението, на управителния съвет, на изпълнителния съвет или сред управителите в зависимост от формата на това юридическо лице. Съредакторът трябва да бъде назначен в срок от един месец, считано от датата, на която главният редактор е защитен от имунитета, посочен в предходната алинея. Редакторът и евентуално съредакторът трябва да бъдат пълнолетни, да се ползват от гражданските си права в пълен обем и да не са лишени със съдебно решение от правата, свързани с качеството им на граждани на държавата. Чрез дерогация непълнолетно лице, навършило шестнадесет години, може да бъде назначено за редактор или съредактор на публикация, осъществявана на доброволчески принцип. Отговорност от родителите на непълнолетен, навършил шестнадесет години и назначен за редактор или съредактор, не може да се търси на основание член 1242 от Гражданския кодекс, при условие че той е извършил действие, за което носи лично отговорност съгласно условията, предвидени в Закона от 29 юли 1881 г. относно свободата на печата. Всички правни изисквания, приложими за главният редактор, се прилагат по отношение на съредактора.

Ако услугата се предоставя от юридическо лице, редакторът е председател на изпълнителния съвет или на управителния съвет, управител или законен представител, в зависимост от формата на юридическото лице. Ако услугата се предоставя от физическо лице, редакторът е това физическо лице “and „при извършване на някое от нарушенията, предвидени в глава IV от Закона от 29 юли 1881 г. относно свободата на печата, извършено чрез средство за масово осведомяване по електронен път, редакторът или в случая, предвиден в член 93-2, втора алинея от настоящия закон – съредакторът, ще бъде преследван като главен извършител, когато неправомерното съобщение е било предмет на предварително определяне при съобщаването на обществеността. В противен случай авторът, а в отсъствието на автора – продуцентът, ще бъде преследван като главен извършител. Ако на редактора или на съредактора бъде повдигнато обвинение, на автора се повдигат обвинения за съучастничество. Може също да бъде преследвано като съучастник всяко лице, за което се прилага член 121-7 от Наказателния кодекс. В случаите, когато нарушението е резултат на съдържанието на съобщение, изпратено от интернет потребител до интернет средство за масово осведомяване и предоставено от това средство на обществеността в пространство за лични коментари, обозначено като такова, редакторът или съредакторът не може да носи наказателна отговорност като главен извършител, ако бъде установено, че действително не е знаел за съобщението преди неговото публикуване в интернет или ако, от момента, в който е узнал за него, е предприел бързо действия за премахването на това съобщение.“

Съгласно информацията, предоставена от главния прокурор, на 28 юли 2015 г. Кристиан Естрози е внесъл пред доайена на разследващите съдии в Ница жалба с конституиране на граждански ищец срещу г-жа Марин Льо Пен във връзка с обвинение в публично оклеветяване на длъжностно лице, изпълняващо временен публичен мандат. Г-н Естрози твърди, че на 3 май 2015 г. в предаването *Le Grand Rendez-vous* (Голямата среща), излъчвано едновременно по iTÉLÉ и Еуроге 1, г-жа Льо Пен е направила следното изказване, съдържащо твърдения или вменяване на факт, накърняващ неговото достойнство или дължимото му уважение: *„Вижте, аз знам следното: г-н Естрози финансира UOIF (Съюза на ислямските организации във Франция); беше му наложено административно наказание заради това, че е определил толкова нисък наем за джамия на UOIF, че дори административният съд го плесна през ръцете; на практика това е равнозначно на незаконно финансиране от кметовете на джамии, в нарушение на закона от 1905 г.; „помощ, предоставяне на средства, съдействие; когато някой помага на ислямския фундаментализъм да се установи, да се разпространи, да набира последователи, в известен смисъл, в морално отношение, да, той става донякъде съучастник.“*

Освен това г-жа Льо Пен получи на два пъти призовка във връзка с воденото срещу нея разследване, но уведоми съда, чрез своя адвокат, че се ползва с имунитет, произтичащ от качеството ѝ на член на Европейския парламент.

Следва да се отбележи в допълнение, че съгласно съдебната практика на Касационния съд (Касационен съд, наказателна колегия, 26 май 1992 г.) единствената роля на съда е да извърши разпит при първо явяване на автора на изказването, тъй като ролята на разследващия съдия не включва, по свързани с пресата случаи, издирването или събирането на доказателства, установяващи истинността на фактите, съставляващи клеветата. По тази причина е необходимо да бъде снет парламентарният имунитет на г-жа Льо Пен, за да може Апелативният съд в Екс ан Прованс да извърши разпит при първо явяване по посоченото обвинение.

Съобразно с член 9, параграф 1 от Правилника за дейността искането е препратено от председателя до комисията по правни въпроси. Съгласно член 9, параграф 5 г-жа Льо Пен беше поканена за изслушване на 29 май и 12 юни 2017 г..

2. Право и процедура относно имунитета на членовете на Европейския парламент

Членове 8 и 9 от Протокола (№ 7) за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз гласи:

Член 8

Членовете на Европейския парламент не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им.

Член 9

По време на сесиите на Европейския парламент неговите членове притежават:
а. на територията на тяхната собствена държава – имунитетите,
предоставяни на членовете на националните парламенти;
б. на територията на всяка друга държава-членка – имунитет от всякаква
форма на задържане или съдебно производство.

Имунитетът действа по подобен начин и по отношение на горепосочените членове по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Европейския парламент.

Не може да има позоваване на имунитета, когато член на парламента бъде заловен на мястото на извършване на нарушението и имунитетът не е пречка за Европейския парламент да упражни правото си за отнемане на имунитета на някой от неговите членове.

Член 6, параграф 1 и член 9 от Правилника за дейността на Европейския парламент гласят:

Член 6 *Снемане на имунитет*

1. Всяко искане за снемане на имунитет се оценява в съответствие с членове 7, 8 и 9 от Протокола за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз и с принципите, посочени в член 5, параграф 2.

Член 9 *Процедури, свързани с имунитета*

1. Всяко искане за снемане на имунитет, отправено до председателя от компетентен орган на държава членка, или искане за защита на привилегии и имунитети, отправено до председателя от действащ или бивш член на ЕП, се обявява в пленарно заседание и се отнася за разглеждане от компетентната комисия.

2. Със съгласието на засегнатия член или бивш член на ЕП искането може да бъде отправено от друг член на ЕП, на който се разрешава да представлява засегнатия член или бивш член на ЕП на всички етапи от процедурата.

Членът на ЕП, който представлява засегнатия член или бивш член на ЕП, не участва в решенията, които комисията взема.

3. Комисията разглежда своевременно всички искания за снемане на имунитет или за защита на привилегии и имунитети, като същевременно отчита относителната им сложност.

4. Комисията прави предложение за мотивирано решение, с което препоръчва приемане или отхвърляне на искането за снемане на имунитет или за защита

на имунитет и привилегии. Не се допускат изменения. Ако предложението бъде отхвърлено, за прието се счита обратното решение.

5. Комисията може да поиска от съответния орган да ѝ предостави всяка информация или обяснение, които тя счита за необходими, за да прецени дали имунитетът следва да бъде снет или защитен.

6. На засегнатия член на ЕП се дава право да бъде изслушан и той може да представя всякакви документи или други писмени доказателства, за които счита, че имат отношение към случая.

Членът на ЕП не присъства на разискванията относно искането за снемане или защита на имунитета му, освен на самото изслушване.

Председателят на комисията отправя покана за изслушване към члена на ЕП, като посочва дата и час. Членът на ЕП може да се откаже от правото си да бъде изслушан.

Ако членът на ЕП не присъства на изслушването съгласно поканата, се счита, че той се е отказал от правото си да бъде изслушан, освен ако не поиска да бъде освободен от изслушване на предложените дата и час, като посочи причини за това. Председателят на комисията решава дали такова искане за освобождаване може да бъде прието с оглед на посочените причини. Не се допускат жалби по този въпрос.

Ако председателят на комисията одобри искането за освобождаване, той отправя покана към члена на ЕП за изслушване на нова дата и час. Ако членът на ЕП не се яви съгласно втората покана за изслушване, процедурата продължава, без той да бъде изслушан. Не се приемат други искания за освобождаване от изслушване или за изслушване.

7. Когато се иска снемане или защита на имунитет на няколко основания, всяко от тях може да бъде предмет на отделно решение. По изключение в доклада на комисията може да се предложи снемането или защитата на имунитета да се прилага само по отношение на наказателно преследване, като до постановяването на окончателна присъда съответният член на ЕП не може да бъде арестуван или задържан и срещу него не може да се налага никаква друга мярка, която би му попречила да изпълнява функциите, присъщи на парламентарния мандат.

8. Комисията може да изрази мотивирано становище относно компетентността на въпросния орган и допустимостта на искането, но при никакви обстоятелства не може да се произнася относно вината или невинността на члена на ЕП, нито по въпроса дали приписаните му мнения или деяния дават основание за наказателно преследване, дори и ако при разглеждането на искането тя подробно се е запознала с фактите по случая.

(...)

3. Мотиви за предлаганото решение

Въз основа на гореизложените факти настоящият случай отговаря на условията за прилагане на член 9 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз.

Съгласно тази разпоредба членовете на ЕП притежават на територията на своята собствена държава имунитетите, предоставяни на членовете на националния парламент на същата държава. От своя страна член 26 от Френската конституция постановява, че членовете на Парламента не могат да бъдат преследвани, разследвани, задържани или съдени за изразените от тях мнения и за подадените от тях гласове при изпълнение на техните задължения и че членовете на Парламента не могат да бъдат задържани за престъпление или да бъдат обект на мерки за лишаване от свобода или за ограничаването ѝ без разрешението на Парламента.

За да реши дали да снесе парламентарния имунитет на свой член, Европейският парламент прилага свои последователни принципи. Един от тези принципи е, че обикновено имунитетът се сменя, когато нарушението попада в обхвата на член 9 от Протокол № 7, при условие че няма *fumus persecutionis*, т.е. достатъчно сериозно и точно предположение, че въпросът се повдига с намерение да се нанесе политическа вреда на съответния член на ЕП.

Няма основания да се счита, че има *fumus persecutionis* в конкретния случай.

Що се отнася до член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз, Съдът на ЕС постанови, че за да може член на Европейския парламент да разполага с пълен имунитет съгласно тази разпоредба, даденото мнение трябва да е изразено от члена на ЕП при изпълнението на задълженията му, като по този начин се обуславя изискването за пряка и очевидна връзка между изразеното мнение и парламентарните задължения¹.

Очевидно в случая изказванията, направени от г-жа Льо Пен, не представляват мнение в качеството ѝ на член на Европейския парламент при изпълнението на нейните задължения по смисъла на член 8 от Протокол № 7 за привилегиите и имунитетите на Европейския съюз съгласно тълкуването на Съда на ЕС.

4. Заключение

Въз основа на горните съображения и съгласно член 9, параграф 4 от Правилника за дейността комисията по правни въпроси препоръчва на Европейския парламент да снесе парламентарния имунитет на г-жа Марин Льо Пен.

¹ Решение на Съда от 6 септември 2011 г., *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543, точка 35.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	13.6.2017
Резултат от окончателното гласуване	+: 14 -: 1 0: 2
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Joëlle Bergeron, Mady Delvaux, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Mary Honeyball, Sajjad Karim, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Evelyn Regner, Pavel Svoboda, Axel Voss, Tadeusz Zwiefka
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Daniel Buda, Angel Dzhabazki, Heidi Hautala, Jens Rohde